

Eva LOMOZOVÁ, *Model obce mezi metropolí a řekou. Sociokulturní profil Týnce nad Sázavou v letech 1918-1938. Diplomová práce Historického ústavu FF JU, České Budějovice 2011, 87 stran včetně 18 příloh.*

Posudek vedoucí diplomové práce:

Cílem předkládané práce bylo identifikovat vzájemné vztahy a souvislosti mezi krajinnými dispozicemi zvoleného regionu a připraveností jeho hospodářského a sociálního organismu reagovat na turistický zájem. Nezanedbatelným vstupním komponentem práce byla diplomantčina osobní znalost místa, vztah k němu a orientace v jeho kulturních dějinách.

Zvolený region, tj. dolní Posázaví, dodnes patří k vyhledávaným lokalitám nejen pro v umění mnohokrát oslavenou řeku a její okolí, ale právě pro možnosti odpočinkového pobytu. Základy pro jejich vytvoření se budovaly po roce 1918, což je logická spodní časová hranice, od níž diplomantka svůj výklad začíná. Končí jej rokem 1938, dalším nezpochybnitelným mezníkem, který všestranný a poměrně rychlý rozvoj předchozího dvacetiletí zabrzdil. Na základě studia pramenů – nejvíc materiálu diplomantka vytěžila z regionálních periodik, matrik a protokolů obce – autorka vyčlenila čtyři hlavní tematické okruhy, na nichž mohla úspěšně demonstrovat hospodářský rozvoj někdejšího zemědělského venkova a stabilizaci nově konstituované sociální sítě.

Práci otevírá historický exkurs; oceňuji, že faktograficky nepředimenzovaný, přesně vymezující teritorium, etymologii názvu centrálního Týnce nad Sázavou a zdroje pracovních příležitostí v manufaktuře na kameninu a přádelny bavlny, na jejichž tradici mohl následující vývoj navazovat. Důležitou kapitolou stěžejního sdělení je část nazvaná Infrastruktura, logicky za sebe řadící vznik komunikací (včetně mostu), elektrizaci a zavedení vodovodu. Na ni navazuje samostatně zpracovaná Železnice. Spojitost poněkud narušuje vsuvka o úřadech, nicméně zmínka o nich je nutná k představě kvalitativní proměny obce.

Čtvrtá kapitola je samostatným vstupem zaměřeným na přiblížení osobnosti Františka Janečka, inženýra, jehož jméno souvisí s největším průmyslovým rozvojem místa, se vznikem značky JAWA. Tento do značné míry biografický vstup odděluje výklad hospodářského a sociálního rozvoje místa od výkladu Týnce jako letního sídla. Diplomantka opět logicky postupuje od minimálních pobytových nároků trampingu až k výstavbě hotelu, aby posléze uzavřela cenným, neboť původním „objevem“ sanatoria v Prosečnici. Autorka je věrná kulturně historickému přístupu k látce, proto v jejím výkladu nechybí ani připomínky

osobností mezi letními hosty a stručný nástin místního klimatu, odůvodňujícího vznik sanatoria.

Práci doplňují vhodně vybrané a kvalitně provedené přílohy, ať již obrazové nebo vytvořené statistické tabulky. Eva Lomozová dostala předpokladu vymezeného názvem práce. Z různorodého materiálu skutečně sestavila portrét obce „mezi metropolí a řekou“ a úspěšně se dokázala vyrovnat s oběma liniemi výkladu, tj. s danými předpoklady a všestrannou konstruktivní reflexí jejich atraktivity. Domnívám se, že v upravené podobě, za předpokladu stylistického sjednocení, by předkládaná práce mohla potěšit jak rodáky, tak milovníky pojednávaného místa. Stylistická nejednotnost s často klopýtavými obraty celkový pozitivní dojem oslabuje. Diplomantka však jednoznačně prokázala znalost historikova řemesla, proto její práci doporučuji k obhajobě, ale vzhledem k výše uvedenému nedostatku ji hodnotím již stupněm

v e l m i d o b ř e.

V Českých Budějovicích 18. ledna 2012

doc. Dagmar Blümllová, CSc.